

**Міністерство освіти і науки України
Інститут педагогіки НАПН України
Інститут філософії НАН України
Інститут історії України НАН України
Інститут держави і права імені В.М. Корецького НАН України
Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова
Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара**

СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНІ НАУКИ ТА СУЧАСНІ ВИКЛИКИ

МАТЕРІАЛИ

III Всеукраїнської наукової конференції

**(присвяченої 100-річчю Дніпровського національного
університету імені Олеся Гончара)**

25-26 травня 2018 р.

Частина II

Дніпро

2018

Редакційна колегія:

Іваненко Валентин Васильович, д.і.н., проф., проректор з науково-педагогічної роботи у сфері гуманітарної освіти та виховання молоді Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Токовенко Олександр Сергійович, д.філос.н., проф., декан факультету суспільних наук і міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Іщенко Ігор Васильович, д.політ.н., доц., завідувач кафедри міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Горбатенко Володимир Павлович, д.політ.н., проф., заступник директора Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України

Касьянов Георгій Володимирович, д.і.н., проф., зав. відділу новітньої історії та політики Інституту історії України НАН України

Пометун Олена Іванівна, д. пед. н., проф. член-кореспондент НАПН України, головний науковий співробітник відділу суспільствознавчої освіти Інституту педагогіки НАПН України.

Хамітов Назім Віленович, д.філос.н., проф., провідний науковий співробітник відділу філософської антропології Інституту філософії ім. Г.С. Сковороди НАН України

Крилова Світлана Анатоліївна, д.філос.н., проф., завідувач кафедри філософської антропології Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова

Висоцький Олександр Юрійович, д.політ.н., проф., професор кафедри міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Кривошеїн Віталій Володимирович, д.політ.н., проф., завідувач кафедри соціології Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Третяк Олексій Анатолійович, д.політ.н., доц., завідувач кафедри політології Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Окорков Віктор Броніславович, д.філос.н., проф., завідувач кафедри філософії Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара

Ключник Руслан Максимович, к.політ.н., доцент кафедри політології та міжнародних відносин Університету імені Альфреда Нобеля.

С 69 Соціально-гуманітарні науки та сучасні виклики. Матеріали III Всеукраїнської наукової конференції. 25-26 травня 2018 р., м.Дніпро. Частина II. / Наук. ред. О.Ю.Висоцький. – Дніпро: СПД «Охотнік», 2018. – 342 с.

У збірник вміщено матеріали III Всеукраїнської наукової конференції «Соціально-гуманітарні науки та сучасні виклики», що присвячені найбільш значущим науковим проблемам у царині політичних, соціологічних, юридичних, історичних, філологічних, педагогічних, психологічних, економічних наук, а також філософії, державного управління, соціальних комунікацій, фізичного виховання і спорту. Рекомендовано для студентів, аспірантів і викладачів вищих навчальних закладів, науковців.

© Колектив авторів, 2018

© ДНУ ім. Олеся Гончара, 2018

Узагальнюючи усе вищевикладене слід зазначити, що головним результатом підготовки майбутнього працівника медичної сфери повинна стати певна універсальна інтегральна характеристика, яка може розглядатися у якості системоутворюючого фактора професійної медичної освіти і включає в себе не тільки результати навчання (hard-компетенції), систему сформованих цінностей, мобілізаційну готовність до того або іншого виду діяльності, але й засвоєні механізми успішної взаємодії з навколишньою дійсністю (soft-компетенції).

Р. Є. Слободнюк, Є. О. Клебанський

ВИКОРИСТАННЯ ІСТОРИЧНОГО МАТЕРІАЛУ ПРИ ВИВЧЕННІ ОРГАНІЧНОЇ ХІМІЇ

Розвиток пізнавального інтересу студентів при вивченні органічної хімії має велике значення.

Пізнавальний інтерес є однією із форм пізнавальної потреби особистості, та спрямований на мотивацію навчальної діяльності, ознайомленню з новими науковими фактами, досягненнями та найбільш глибокому освідомленню дійсності. Пробудження пізнавального інтересу та збереження його на протязі тривалого часу забезпечує його продуктивність [2].

Педагогічними умовами формування пізнавального інтересу є: 1) вирішення навчальних задач, що мають елементи цікаві та пізнавальні складові; 2) використання матеріалу, що орієнтує на обрану професію; 3) проведення інтеграційних методів навчання з використанням засобів наочності; 4) застосування історичного підходу в процесі вивчення навчальної дисципліни.

Залучення історичного матеріалу при вивченні органічної має психологічну, філософську та методичну сторони.

Використання історичного матеріалу дозволяє посилювати гуманістичне спрямування процесу навчання, сприяє не лише формальному засвоєнню інформації, а й правильному розумінню шляхів розвитку органічної хімії та науки в цілому.

Можна виділити такі форми використання історичної інформації при вивченні органічної хімії: 1) вступні історичні огляди, які слугують інструментом для обґрунтування нової інформації; 2) заключні історичні огляди, що використовуються як засоби систематизації та узагальнення знань; 3) розповіді про історію деяких відкриттів, фундаментальних дослідів, що є засобом формування пізнавального інтересу; 4) ознайомлення з біографіями видатних вчених та наукових шкіл; 5) вивчення іменних реакцій, що набули поширення саме в органічній хімії (Вюрца, Дільса-Альдера, Зініна та багато інших) [1]; 6) вивчення реактивів, що мають назву за прізвищем вченого, який її запропонував (реактив Толленса, Селіванова, Фелінга та інші); 7) вивчення правил, що мають назву зі прізвищем вченого, що запропонував (правило Ельтекова, Марковнікова, Ерленмейера, Зайцева та інші) [3].

Історичний підхід при вивченні органічної хімії дає можливість перейти від абстрактного викладення матеріалу до більш конкретного, що має і велику виховну функцію – показує приклади людей, які своєю наполегливою працею забезпечили подолання вершин нашої цивілізації [3]. Принцип історизму при вивченні органічної хімії може виступити орієнтиром в розширенні знань студентів, допомагає виділити минуле, сьогодення та перспективи майбутнього в науці. Викладання історичного матеріалу не має на меті навантажити студентів додатковою інформацією, а навпаки сприяє розвитку інтересу, прагненню роботи з додатковими джерелами інформації, розширює їх науковий світогляд.

Реалізація принципу історизму може бути досягнута завдяки використанню: 1) історичних міні повідомлень, що готують студенти; 2) використання методу про-

ектів із застосуванням презентацій; 3) огляду історичних відео-фрагментів; 4) демонстрації портретів учених; 5) складання хімічного словника іменних реакцій.

Залучення студентів до історії науки орієнтує на розуміння перспектив науково-технічного прогресу.

Список використаних джерел

1. Вацуро К. В. *Именные реакции в органической химии [Текст] / К. В. Вацуро, Г. Л. Миценко. – М.: Химия, 1976. – 528 с.* 2. Корбутяк В.І. *Методологія системного підходу та наукових досліджень: навч. посіб. [Текст] / В.І. Корбутяк. – Рівне: НУВГП, 2010. – 176 с.* 3. Черних В.П. *Органічна хімія [Текст]: Підруч. для студ. вищ. навч. закл. / В.П. Черних, Б.С. Зіменковський, І.С. Гріценко. – Х.: Вид-во НФаУ, 2008. – 752 с.*

М. М. Андрєєв, І. А. Андрєєва

ДОКАЗОВА МЕДИЦИНА В ПРАКТИЦІ СУЧАСНОГО ЛІКАРЯ

На сучасному етапі розвитку медичної галузі міжнародними науковими та професійними медичними співтовариствами та організаціями рекомендована практика розробки та впровадження в систему надання медичної допомоги населенню принципів доказової медицини. Доказова медицина (ДМ) (evidence-based medicine) – розділ медицини, що базується на доказах і передбачає пошук, порівняння, аналіз та впровадження отриманих доказів для використання в інтересах хворих (Evidence Based Medicine Working Group, 1993). У вузькому розумінні «доказова медицина» – це спосіб (різновид) медичної практики, коли лікар застосовує у веденні пацієнта тільки ті методи, лікування яких доведена шляхом клінічних досліджень. Знання, отримані в процесі масштабних достовірних наукових досліджень, використовуються з метою прийняття рішень щодо призначення обстеження і лікування кожного конкретного пацієнта.

Отже, одним із напрямів доказової медицини є аналіз результатів клінічних досліджень, які можуть стати підставою для прийняття рішень. Лікар може зробити це, використовуючи оглядові публікації та електронні ресурси. Завдяки використанню принципів клінічної епідеміології лікарі різного профілю отримують єдину наукову базу даних, оскільки спираються на висновки добре організованих та достовірних досліджень. На наш погляд, ще в стінах вищого медичного закладу майбутніх лікарів слід знайомити з ресурсами, на яких можна вільно провести пошук або хоча б отримати вихідні дані статей, та вчити навичкам їх використання. Зокрема, найпопулярнішим ресурсом є PubMed - пошукова система, розроблена в Національному центрі біотехнологічної інформації (National Center for Biotechnology Information - NCBI), який є підрозділом Національної Медичної бібліотеки США (National Library of Medicine - NLM), що є частиною Національного Інституту Здоров'я США (National Institutes of Health - NIH). База даних медичної інформації (MEDLINE) включає бібліографічні описи з більш ніж 4800 медичних періодичних видань з усього світу, починаючи з 1949р. В даний час MEDLINE доступна безкоштовно для пошуку через Інтернет як для фахівців, так і для широкої публіки. За тематикою MEDLINE включає широкий спектр областей, що відносяться до біології та медицини: наукові дослідження та їх методологія, клінічна практика, медсестринська справа, стоматологія, фармакологія, ветеринарія, а також суміжні дисципліни, зокрема, медичні аспекти біології, зоології, ботаніки та охорони навколишнього середовища. Популярна серед медичних працівників Кокранівська бібліотека (The Cochrane Library) - основний продукт діяльності Кокранівського співробітництва. Вміщені в бібліотеці систематичні огляди містять строго доведені наукові факти, тому Кокранівська бібліотека містить обмежене коло публікацій - метаінформацію про рандомізовані клінічні дослідження. Її перевага -